

detestatur. Unde sectatores illius, suis sacris nō prius initiati
 Judeos; quā Sacramenta Christianorum antiqua, vera &
 bona esse confiteantur. Et qui Muhammedis sepulchrum
 viderint, nondū satis purificati existimantur: Qui Chri-
 sti, vel Maria nomen contumeliosè commemorat, ab eis se-
 verè punitur. Religiosorum genus habent aliud Elia, aliud
 Johanni Baptiste, aliud (& id quidem præcipuum) Jeshu
 Christo dicatum. Celebrant Prophetas & Evangelia. Did-
 cerunt .n. à Muhammede in Alcorano, Alcoranū esse Hebrai-
 corum Prophet. Evangeliiq; affirmationē, atq; declarationē.
 Legitur ibid. neminē fore perfectum, nisi Testamento veteri,
 novoq; paruerit: & Alcorano insuper, quodd sit congregatio &
 declaratio utriusq;. Quoties Evangelium nominat, quod facit
 sapē; toties proprio cognomento librum appellat lucidum;
 aliquandō etiam addit, Evangelium esse lumen Testamenti,
 castigationem, rectamq; viam timentibus Deum. Inducit
 præterea in Alcorano Deum ita loquentem: Quum Pro-
 phetas alios aliis præferimus, eosq; alloquuti fuerimus; Chri-
 sto Maria Filio animam nostram propriè conferentes, vim
 atq; virtutem præ ceteris præbuimus. Duo, autem præcipui
 Muhammedis errores esse videntur. Alter, quodd quamvis
 in Christo divinitatem quandam ponat; longè majorem
 quā in cunctis hominibus vel presentibus, vel præteritis,
 vel futuris: videtur tamen aticubi velle, divinitatem illam
 esse à Dei summi substantiā distinctam atq; minorem; quod
 quidem ab Arrianis accepit. Sed in hoc secum ipse pugnat.
 Epitheta enim quæ Christo attribuit, divinitatem ejus ean-
 dem esse atq; summi Dei, significant. Alter Muhammedis
 error, & quidem manifestior est: quodd quando satellites
 illi Sacerdotū, qui conjicere manus in Jesum conabantur, ceci-
 derunt; Deus (ut Muhammedes putat) repente & clam Je-
 sum in cælum rapuit. Illi quū surrexissent, alium quendam
 Jesu similem comprehendentes, verberaverunt & cruci af-
 fixerunt.